

PIASKOWATY (6) ai

Pierwsze a pochylone, o oraz drugie a jasne.

sg m N piąskowaty (1). ◇ f N piąskowatą (2). ◇ I piąskowatą (1). ◇ L piąskowatej (1). ◇ n N piąskowaté (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „piasek” w znaczeniu podstawowym: składający się z piasku; pełen piasku; arenaceus Calep (6) : Tárliká tedy lą najlepzê/ kędy ná Wsi ielt iáka żłobowinká/ ieno żeby dno nie było Piałkowaté Strum O3, E3, I2v, M2v; Calep 91b; [Przyjechaliśmy też zasię do gruntu i wsi, którą zową Przeginya [...], tam zastalichmy acz droga dobra piaskowata, ale wąska LustrDróg 22, 56].

W charakterystycznych połączeniach: piaskowate(-a) dno, droga, ziemia (4).

Szereg: »piaskowaty abo kamienisty« (1): Sadržawki dla przechowania Ryb [...] Ná wodzie téz Kryniczney nie dobré lą/ á zwłazczá kędy ziemiá piałkowata ábo kamienista Strum O.

a. [*Nieurodzajny*: Mają też ci chłopi do tych ogrodów rolej prawie piaskowatej po morgach 2, a to we trzech polach. *LustrMaz* II 125.]

Cf **NIEPIASKOWATY, PIASCZYSTY, PIASECZNY, PIASISTY, PIASKOWY, PIASZCZANY, PIASZCZYSKOWY**